

ἐξ οὗ τὸ ἰταλικὸν albercocco, albicocco (ἢ arbricocco), τὸ ἰσπανικὸν albaricoque, τὸ γαλλικὸν abricot, τὸ γερμανικὸν aprikose κλ.

ΜΥΘΟΙ

(Ἐκ τῶν τοῦ Λέσιγγ.)

Ἀλώπηξ καὶ πελαργός.

Διηγῆσου μοι λοιπὸν τίποτε περὶ τῶν μακρινῶν τόπων, τοὺς ὁποίους ἔχεις ἰδεῖ, ἔλεγεν ἡ ἀλώπηξ πρὸς τὸν πολυπλάνητον πελαργόν.

Τότε ὁ πελαργὸς ἤρχισε ν' ἀπαριθμῆ ὅλα τὰ τέλματα καὶ ὅλα τὰ δροσερὰ λειβάδια, ὅπου ἔφαγε τοὺς νοστιμωτέρους σκόλλικας καὶ τοὺς παχυτέρους βατράχους.

Ἐμείνατε, κύριε, πολὺν καιρὸν εἰς Παρισίους; Ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον ἐκεῖ; Ποῖοι οἶνοι σὰς ἤρσαν περισσότερο;

Ὅρνις τυφλή.

Ὅρνις τις ἀποτυφλωθεῖσα, δὲν ἔπαυσε καὶ τυφλὴ γενομένη, νὰ σκαλίξῃ ἐπιμελῶς. Ἀλλὰ τί ὠφέλει αὐτὴν ἡ μωρὰ φιλοπονία της; Ἐτέρα ὄρνις ἔχουσα τὴν ὄρασίν της καὶ λυπούμενη τοὺς τρυφεροὺς πόδας της, δὲν ἀπεμακρύνετο ποσῶς ἀπὸ τὸ πλευρὸν τῆς τυφλῆς, καὶ χωρὶς νὰ σκαλίξῃ, ἀπήλαυε τὸ προῖον τοῦ σκαλισμάτος τῆς ἄλλης. Διότι μόλις ἡ τυφλὴ ἀνεκάλυπτε κόκκον τινα, ἡ βλέπουσα τὸν κατεβρόχθιζεν ἀμέσως.

Ὁ φιλόπonos Γερμανὸς συλλέγει τὴν ὕλην, καὶ ὁ εὐφυὴς Γάλλος ἐπωφελεῖται αὐτήν.

Φιλάργυρος.

Ταλαίπωρος ἐγὼ! ἔλεγεν ὀδυρόμενος φιλόργυρός τις εἰς τὸν γείτονά του. Μοῦ ἔκλεψαν ἀπόψε τὸν θησαυρὸν, τὸν ὁποῖον εἶχα χωσμένον εἰς τὸν κηπὸν μου, καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἔβαλον ἓνα ἀναθεματισμένον λίθον.

Τόσῳ καὶ τόσῳ σὺ δὲν θὰ ἔκαμνες κἀμμίαν χρῆσιν τοῦ θησαυροῦ σου, τῷ ἀπεκρίθη ὁ γείτων. Ὑπόθεσον λοιπὸν ὅτι ὁ λίθος εἶναι ὁ θησαυρός σου· καὶ οὕτω θὰ εἶσαι ὄσῳ καὶ πρότερον πλούσιος.

Καὶ ἂν ἐγὼ δὲν θὰ γίνω ἐκ τῆς κλοπῆς ταύτης πτωχότερος ἀπὸ πρότερον, εἶπεν ὁ φιλόργυρος, ἄλλος ὅμως θὰ γίνῃ πολὺ πλουσιώτερος. Ἄλλος νὰ γίνῃ πολὺ πλουσιώτερος! Μοῦ ἔρχεται νὰ τρελαθῶ ἀπὸ τὸ κακὸν μου!

Βάτος.

Εἰπέ μοι σὲ παρακαλῶ, ἠρώτησεν ἡ ἰτέα τὴν βάτον, διατί ἔχεις τόσην μανίαν μὲ τὰ φορέματα τῶν ἀνθρώπων; τί θέλεις νὰ τα κάμῃς; Τί σοι χρησιμεύουν;

Τίποτε, ἀπεκρίθη ἡ βάτος. Οὔτε νὰ τοὺς τὰ πάρω θέλω. Θέλω μόνον νὰ τα ξεσχίξω.

Τὸ δαιμόνιον τοῦ Σολομῶντος.

Σεβάσμιός τις γέρον, ἀψηφῶν πάντα μὀ-

χθον καὶ τὸν καύσανα τοῦ ἡλίου, ἐκαλλιέργει ἰδιοχείρως τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, καὶ ἰδιοχείρως ἔσπειρεν εἰς τοὺς γονίμους κόλπους τῆς εὐμενοῦς γῆς καθαρὸν σπέρρον.

Ὑπὸ τὴν πυκνὴν σιάν φιλλύρας ἐπεφάνη αὐτῷ οὕτω σπειρόντι θεῖόν τι φάντασμα. Ὁ γέρον ἔστη ἐκθαμβος.

Εἶμαι ὁ Σολομῶν, εἶπε μετὰ φωνῆς προσηνοῦς τὸ φάσμα. Τί κάμνεις ἐνταῦθα, ὦ γέρον;

Ἄν ἦσαι σὺ ὁ Σολομῶν, ἀπεκρίνατο ὁ προσβύτης, ἴνα τί ἐρωτᾷς; Νέον ὄντα μὲ ἀπέστειλας πρὸς τὸν μύρμηκα, ἴνα καταμάθω τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐἶδον τὰ ἔργα του καὶ παρ' αὐτοῦ ἐδιδάχθην νὰ ὦ φιλόπonos καὶ νὰ συνάζω. Καὶ ὅ,τι ἐδιδάχθην τοῦτο καὶ πράττω ἔτι.

Τὸ μάθημα δὲν ἐδιδάχθης πλήρες, παρετήρησε τὸ δαιμόνιον. Ὑπαγε καὶ πάλιν πρὸς τὸν μύρμηκα, καὶ διδάχθητι προσέτι παρ' αὐτοῦ νὰ ἡσυχάζῃς κατὰ τὸν χειμῶνα τῆς ἡλικίας σου καὶ νὰ ἀπολαύῃς τὰ συναχθέντα.

Ἐν Μονάχῳ.

Π**

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Οὐδεμία μωρία ὑπάρχει, εἰς ἣν νὰ μὴ δύναται τις λαὸν τινα νὰ παρασύρῃ, ὑποκαίων ἐπιτηδείως τὴν ἀλαζονείαν του. Ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια εἶνε ἡ ἐρυθρὰ σημαία, τὴν ὁποίαν ἀναπετώσιν εἰς τὸν ταῦρον, ὅταν θέλωσι νὰ πέσῃ τυφλῶς εἰς τὴν παγίδα. Ἄς διασπείρωμεν μετ' ἀφθονίας τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ ἄς διαδώσωμεν πανταχοῦ τὰ φῶτα, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ ἀπατάται ὁ λαὸς αἰωνίως ὑπὸ ἀγυρτῶν, οἵτινες περιπαίζουσι τὰ εὐγενέστατα τῶν παθῶν, καὶ τὰς καλλίστας τῶν ὁρμῶν. (Ἐδουάρδος Λαβουλαίη).

** Τὰ πάθη ἀντικαθιστῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὴν θέλησιν ὅταν αὕτη ἔλλειπῃ.

NANI-NANI

Ἄγγελοκάμωτο παιδί

Πέσε στὴν ἀγκαλιά μου,

Πέσε γλυκὰ νὰ κοιμηθῆς!

Δὲν ξεύρεις πῶς σπαράζουνε

Τὰ μαθρα σωθικά μου,

Στὰ στήθια μου σὰν ἀπλωθῆς.

Ἐλα, ψυχὴ μου, κύτταζε

Ἡ μάνα σου ἡ καυμένη,

Γομνὴ καὶ χιονισμένη,

Μὲ τὰ μακρὰ μαλλάκια της,

Γιὰ ἰδέε, θὰ σὲ σκεπάσῃ,

Μὴν ἡ δροσιὰ σὲ πιάσῃ.

Ἐλα παιδί μου κι' ὁ ὄρανοί

Σὰν στέκουν κι' ἀγρυπνοῦνε

Δύσκολα λησμονοῦνε.

1. Ὑπανίσταται χωρὶν τι τῆς Σοφίας Σολομῶντος.